

LA RUMBA AL PODER

Rafalito Salazar
vs Txarly Brown

SOPA DE CABRA

El retorn dels dinosaures

JOAN MANUEL SERRAT

Mig segle de cançons

THE GRUIXUT'S

Fidels al rock

PEPET I MARIETA

Un mestre exemplar

**FESTIVALS
D'ESTIU
I TARDOR**

Acústica

Mercat de Música Viva

Altaveu

Fira Mediterrània

OBESSES

REIS DEL GLAM

Xarxa de biblioteques Municipals

11000004849894

NÚM. 238
JULIOL 2015
ANY XXIII
EDR: 4,95 €

TEMPS ERA TEMPS

JOAN MANUEL SERRAT 50 ANYS DE CANÇONS AL COR

TEXT: LLUÍS MARRASÉ.

FOTOS: ARXIU ARTS SANTA MÓNICA

L'ARTS SANTA MÓNICA DE BARCELONA S'HA CONVERTIT EN UN TEMPLE DE CULTE AL CANTAUTOR JOAN MANUEL SERRAT COINCIDENT AMB ELS 50 ANYS DE TRAJECTÒRIA DEL NOI DEL POBLE-SEC. L'EXPOSICIÓ *SERRAT, 50 ANYS DE CANÇONS* PRESENTA MÉS DE VUIT-CENTS OBJECTES –ENTRE DISCOS, DOCUMENTS, FOTOS, VÍDEOS I MEMÒRIES PERSONALS– A TRAVÉS DELS QUALS ELS FELIGRESOS SERRATIANS PODEN REDESCOBRIR EL VESSANT ARTÍSTIC I TAMBÉ MÉS PERSONAL DEL MÚSIC. LA MOSTRA COMISSARIADA PER LLUÍS MARRASÉ, FERMÍ PUIG I MIQUEL JURADO ES PODRÀ VISITAR FINS AL 13 DE SETEMBRE. CELEBREM EL MIG SEGLE DE LA CARRERA DE SERRAT –A QUI S'ATORGARÀ ENGUANY EL PREMI ENDERROCK A LA TRAJECTÒRIA– AMB UN ARTICLE MOLT PERSONAL DE LLUÍS MARRASÉ I AMB UNA TRIA SELECCIONADA PER FERMÍ PUIG DEL SEU MATERIAL EXPOSAT AL CENTRE CULTURAL DE LA RAMBLA.

Cada dia, abans de tornar a l'escola, compartia el dinar amb el programa *Radioscope*, de l'estimat Salvador Escamilla. Com tantes altres generacions, vaig créixer sota el poderós influx de la ràdio: *Radioscope* em va refermar l'amor, la passió per la música i la poesia, i va influir en el meu futur professional. Amb el seu popular "Bon dia, Catalunya!", Escamilla esvaïa la grisor d'aquells temps amb una reconfortant brisa purificadora; la que desprenien ell mateix i les cançons i veus que impulsava: Serrat, Llach, Bonet, Raimon, Ovidi, Sisa, Rossell, Muntaner, Joan Isaac, Humet, La Trinca, Motta, Tapias, Subirachs, Pi de la Serra, Feliu... Eren belles i grans composicions farcides d'amor, rebel·lia, reflexió, tendresa, ironia, humor, sentit crític i compromís amb la llengua i la cultura catalanes. "Cançó per a en Joan Salvat-Papasseit", una de les primeres que em van commoure –i que encara ho fa–, igual que "Com ho fa el vent", són estímuls de la llibertat que Joan Manuel Serrat, com tota la Nova Cançó, representava. L'admiració pel Noi del Poble Sec em va portar a ser testimoni d'algunes de les seves fites històriques. Als 15 anys vaig aconseguir assistir a la filmació del cèlebre *A su aire*, l'especial enregistrat en directe a l'Aliança del Poble Nou amb què TVE

li aixecava el veto d'aparèixer en els seus canals (els únics!), imposat un lustre abans per la renúncia a cantar en castellà l'eurovisiva "La, la, la". El 1976 vaig viure un altre moment inoblidable, quan després d'onze mesos refugiat a Mèxic –on va fer una gira amb el seu grup– per haver condemnat els darrers afusellaments de la dictadura, i amb una ordre vigent de detenció per "injurias al Jefe del Estado", es va arriscar a tornar, i ens va oferir un emocionant i reivindicatiu concert. Amb Serrat anava entrant a la vida, sempre sorprenent. Com quan l'any 2000 el col·lectiu de cantants em va reconèixer l'aportació amb una bella aquarel·la creada per Maria del Mar Bonet i lliurada per Serrat. Es pot demanar més? Tornava a ser present, sempre generós, en participar al concert d'homenatge a Joan Baptista Humet que vaig tenir el privilegi d'organitzar. I hi ha hagut més moments especials que, si em permeteu, deixo per a una altra ocasió.

Ara m'hi trobo de nou gratament vinculat. Amb el periodista musical Miquel Jurado i el documentalista i col·leccionista especialitzat en música en català Fermí Puig vam presentar un projecte al conseller Ferran Mascarell, que hi ha donat suport. L'exposició *Serrat, 50 anys de cançons*, que es pot visitar a l'Arts Santa Mònica, en plena Rambla barcelonina, descrita pel cantautor com "un torrent de vida", acull la vida –o potser les 50 vides, que això sembla– del popular artista. És una mostra que aspira a plasmar el seu univers valuós i gegantí, la seva magnífica contribució artística i humana. No només s'hi poden escoltar cançons (com el primer i inèdit enregistrament d'"Una guitarra", del 21 de febrer de 1965, que li va obrir les portes d'Edigsa, i algunes versions tan originals com poc conegudes d'altres temes), sinó que també s'hi exhibeixen peces sensibles i valuoses, que procedeixen de les col·leccions del mateix Serrat, d'Eduard Mauri i dels comissaris de la mostra, especialment de Puig, que aporta el setanta per cent del material exposat. Entre aquestes peces hi trobem la primera guitarra i la primera màquina d'escriure, lletres manuscrites de cançons –sovint amb les versions prèvies a les definitives–, partitures originals i el seu

SERRAT A LONDRES

Una de les imatges curioses de l'exposició mostra el cantautor a Londres, on va viatjar per fer un curs accelerat d'anglès. La imatge és del 7 de març de 1968, i va ser publicada en un reportatge a la revista *Lecturas*.

SERRAT CULÉ

Fotografia d'Horacio Seguí on Serrat emula el seu ídol Kubala, aleshores jugador del Barça.

inseparable tamboret (provinent del desaparegut Boccacio). Així mateix, s'hi exposa la discografia serratiana completa i molts àlbums publicats a mig món (fins i tot un disc senzill aparegut a l'Iran!), els premis més rellevants, destacats reculls de premsa espanyola i de l'Amèrica Llatina, i material audiovisual, a més de centenars d'imatges signades pels millors fotògrafs. També la seva coneguda passió pel Barça, i per l'esport en general, amb les samarretes que va lluir jugant al costat dels veterans del mític Barça de les Cinc Copes; entre ells, el seu ídol Kubala, a qui va dedicar una coneguda cançó. També s'hi pot veure el disc d'or obtingut per *Mediterráneo* —el primer àlbum que va aconseguir arribar a les 50.000 còpies venudes (actualment un dels més comercialitzats de la història) a l'Estat espanyol—, la torxa olímpica amb què va córrer per les terres de Tarragona, els 'seus' poetes i llibres de poemes, com el que li va dedicar Pablo Neruda, i coses curioses, com el diploma que l'acredita, amb un 91 per cent d'encerts, com a sexador de pollets. En total són 806 peces distribuïdes en 600 metres quadrats.

I, per descomptat, la música en viu també hi té el seu espai. Fins al 13 de setembre, quan s'acabarà la mostra, tant professionals com aficionats tenen l'oportunitat de participar al "Cantem Serrat" (escenari Fundació SGAE) interpretant els seus temes preferits des del decorat de la gira *Cansiones*. S'hi ha programat concerts amb versions d'accent jazzístic a càrrec de Laura Simó i Francesc Burrull, pop amb Andreu Rifé, italià amb el televisiu Bruno Oro, flamenc amb Salao (4 de juliol), i indie (11 de juliol) amb Maria Coma. Tot, però, queda petit a l'hora d'evocar l'esperit i el talent d'un gran artista, d'un home afable, solidari i amical (també en els moments difícils), implicat —com també queda patent a la mostra— en la lluita contra les injustícies i en la defensa dels drets humans. Un compositor, un poeta en majúscula, que retrata la realitat i en sap fer cançons sublimes, i que ha arribat al punt més alt sense deixar de ser senzill, planer, sensible i ric en coneixement. Amb tu he crescut, tot aprenent a entendre millor la vida i a estimar-ne tots els colors. Per això, et duc i et duré sempre al cor.

10 OBJECTES I UN RECONeixEMENT

TEXTOS: FERMÍ PUIG / FOTOS: XAVIER MERCADÉ

La tria no ha estat fàcil: l'exposició *Serrat, 50 anys de cançons* inclou més de vuit-cents objectes que descriuen la seva història musical. És difícil escollir-ne només una desena, però hem demanat a un dels comissaris de l'exposició, Fermí Puig, alhora propietari de la gran majoria del material de col·leccionista exposat, que ens acompanyés a veure l'exposició i ens expliqués algunes de les anècdotes dels objectes que omplen les vitrines de l'Arts Santa Mònica. Ens serveixen per explicar deu històries curioses i esdevenen deu motius febaents per anar a visitar l'exposició. Un dels objectes –que encara

no s'ha col·locat– i que d'aquí a uns anys servirà per explicar la història del músic és el reconeixement que es lliurarà a Serrat a principi de setembre i en el marc de l'exposició: el PREMI ENDERROCK a la trajectòria, que la revista li ha volgut atorgar amb motiu del cinquantè aniversari de la seva trajectòria. Durant la celebració de la gala dels PREMIS ENDERROCK el músic estava de gira per l'Amèrica Llatina; és per això que es va ajornar l'entrega, per tal de vincular-la directament amb aquesta exposició i que hi pogués ser present el mateix Joan Manuel Serrat per recollir el guardó.

EL PRIMER DIRECTE

Va ser en un homenatge a Esplugues a l'actor Vicente Bonet. Salvador Escamilla el va colar al cartell sense estar anunciat. Casualment algú en va fer fotos, i és l'única constància que queda del primer concert de Serrat, el 2 de maig de 1965.

"LA, LA, LA" EN CATALÀ

La polèmica cançó s'ha cantat en desenes de versions, moltes d'inèdites (i fins i tot en català): només aquí es poden escoltar.

EL TAMBORET DE BOCCACIO

Un dels tres tamborets que conserva Serrat de la mítica sala de festes barcelonina dels anys 70 i que intenta portar sempre de gira.

'MEDITERRÁNEO', DISC D'OR

El primer disc d'or que es va lliurar a l'Estat espanyol, l'any 1972, per les còpies venudes del disc *Mediterráneo* [Zafiro/Novola, 1971].

CANSIONES

L'escenari original de la gira *Serrat/Tarrés* de l'any 2000, obra de Philip Stanton, que representa una ciutat dominicana o cubana. Es conserva en perfecte estat i també hi ha el rètol il·luminós que hi havia a l'escenari.

LES MANS DE BURRULL

Fotografia del pianista Francesc Burrull fent de doble de mans durant la filmació d'una de les pel·lícules de Serrat.

UN TAL MACHADO

El títol original de l'LP era *Dedicado a un tal Antonio Machado*. A la família del poeta no li va agradar i van haver de modificar manualment tota la primera edició del disc.

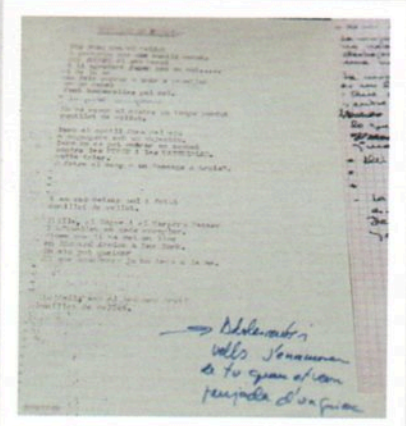
ORIOL MASPONS

Una curiosa imatge realitzada per a un llibre d'Oriol Maspons, Xavier Miserachs i Colita titulat *Els barcelonins* (1981). Va ser feta al Museu de la Ciència de Barcelona [actualment CosmoCaixa].

DISC PIRATA

Una còpia d'un àlbum pirata enregistrat a partir d'una actuació al Teatre Grec de Barcelona, l'any 1983, editat sense permís. L'aparició del disc va provocar que la seva discogràfica edités *En directo* (Ariola, 1984), el seu primer disc en viu.

"CONILLET DE VELLUT"

La primera versió de la lletra amb correccions. Hi ha estrofes que varien respecte a la versió final que va quedar enregistrada.

